

ОРГАН НОВАМЫШСКАГА РАЙКСМА
КП(б) БЕЛАРУСІ

№ 11 Чацвёр, 1 Чэрвеня 1944 г.

БЕЛАРУСЫ!

ФАШЫСЦКІ ЗВЕР ЗНИШЧЫЎ НАША БАГАЦЦЕ, АПАГАНІЎ НАШЫ ЗЫЧАІ, ПАТАПТАЎ НАШУ КУЛЬТУРУ. ЕН НАВАТ ЦЭРКВЫ ПЕРАТВАРЫЎ У ПАСТКІ, АДКУЛЬ ВЕРНІКАЎ ХАПАЕ, ЯК ЖЫВЁЛУ, І ГОНІЦЬ У НЯМЕЧЧЫНУ НА КАТАРГУ.

Сцэражыцеся гітлераўскай правакацыі!

ВАШ РАТУНАК У ЗМАГАННІ З НЕМЦАМІ
УСТУПАЙЦЕ Ў ПАРТЫЗАНСКІЯ АТРАДЫ!

Асцэрагайцеся нямецкіх правакацыяў

Шматлікія загады і распараджэнні нямецкіх акупантаў ніколі не выконваліся беларускім народам. Гітлераўская прапаганда і агітацыя есць тэма для жартаў і кпін беларусам: „што там брахалаўка гаворыць“, „што там ен балабоніць?“ „што там немец брэша ў газеце?“, — так гавораць беларусы пра нямецкае радыё, нямецкіх агітатараў і нямецкія газеты.

Фашысцкае звяр'е добра ведае варожасць да іх народных мас Беларусі а таму ўсе свае мерапрыемствы праводзяць сродкамі гвалту і прымусу.

Правакацыя — гэта найбольш выпрабаваны сродак усяго гітлераўскага звярынца. Правакацыя і гвалт — гэта грунт і сістэма гітлераўскага разбою.

Нядаўна нямецкія разбойнікі шырока апавясцілі насельніцтва Новамышскага раёна аб тым, што 20-га мая г. г. у мястэчку Палонка адбудзецца вялікае малебства з удзелам шасці светароў. Шмат сабралася вернікаў з акаляючых сёл і вёсак. А калі царква запоўнілася народам, яна раптам была абкружана немцамі і паліцаямі. Яны, як жывёлу, пачалі цягаць з царквы людзей і кідаць іх у грузавікі. І ўсіх, каго вывалаклі з царквы, вывезлі на катаргу ў Нямеччыну. З гэтага яскра-

га відаць, што і царква і касцёл для гітлераўцаў пастка, адкуль можна хапаць і няволіць тутэйшае жыхарства.

Здарэнне з „малебствам“ у Палонцы няхай яшчэ раз напамінь беларусам якая небяспека чакае тых, хто яшчэ не разгадаў нямецкага зверга. Панава не немцаў на Беларусі канчаецца. І беларусам яшчэ больш трэба стаць асцярожнымі. Трэба памятаць, што ўсе віды правакацыі і здрады выкарыстаюць немцы, каб заманіваць у грамадзкія месцы Народныя масы. Асабліва небяспечна заставацца мірнаму жыхарству ў месцах раскватравання нямецкіх і паліцэйскіх гарнізонаў. Тут імі ўжо даўно ўсё падрыхтавана, каб у кожную хвіліну выгнаць жыхарства і захапіць яго ў свае звярыныя лапы.

Беларусы! Чырвоная Армія напярэдадні сваіх магутных і апошніх удараў па раненаму нямецкаму зверу. Хутка прыдзе вызваленне нашай роднай Беларусі з-пад гітлераўскага ярма.

Сцэражыцеся нямецкіх правакацыяў! Усімі сродкамі давайце адпор гвалту і прымусу нямецкіх захопнікаў! Ізціце ў партызаны! У супольнай барацьбе з партызанам — ваш верны шлях рутунку ад нямецкага зверга.

ПОСПЕХІ САЮЗНІКАЎ

Часткі 5-ай амерыканскай арміі з баямі занялі горад Венстрыя і знаходзяцца ў 16-ці мілях ад РЫМА.

Войскі 8-ай англійскай арміі занялі горад Бейнатэ.

ГІТЛЕРАЎСКІ РАЗБОЙ У ВЁСКАХ НОВАМЫШСКАГА РАЁНА Гвалт у вёсцы Верхлесе

Немцы і „чорныя бобікі“ з Палонскага пастаруіку, Новамышскага раёну, 6-га мая ўварваліся ў вёску Верхлесе. Насельніцтва ў споласе кінула свае сялібы і ўцякло ў лес. Цэлы дзень азвярэлая банда рабавала бязлюдныя хаты. Потым бандыты наваліліся на невялічкую хатку 60-ці гадовай кабеты Х., якая не магла ўцячы ў лес. Доўга яе мучылі п'яныя галаварэзы, а потым забілі стрэлам у голаву.

Білі дубовымі кіямі

Карны нямецкі атрад з Слоніма ў вёсцы Студзіроушчына і Вішэва абрабавалі ў сялян усю рагатую жывёлу. У час грабязжа жанчыны і дзеці плакалі, як на хаўтурах. Некаторыя жанчыны з дзецьмі кідаліся на шыі кароў і не выпускалі з сваіх рук. Тады немцы пускалі ў ход дубовыя кіі па галовах жанчын і дзяцей. Жанчына Т. забіта да поўсмерці і акалечана.

З кулямёта па авечках

Казакі-белагвардзейцы прыехалі ў вёску Тоцеравец, Новамышскага раёна, каб нагарабіць жывёлы. Авечкі былі ўсе ў полі. Чорная, зграя з кулямётамі кінулася ў поле да пастушкоў. Акружыўшы стада авечак, яны перабілі ўсю жывёлу кулямётным агнём і забралі з сабою. Гаспадароў, якія імкнуліся бараніць сваю жывёлу, белагвардзейцы білі нагайкамі і кулакамі.

Партызан з атрада „Меціцель“

АД СОВЕЦКАГА ІНФОРМБЮРО

(Аператыўная зводка за 31 мая 1944 года.)

На працягу 31 мая на поўнач ад горада Яссы нашы войскі даспяхова адбілі ўсе атакі буйных сіл пяхоты і танкаў ворага. За 30 і 31 мая ў гэтым раёне падбіта нашымі войскамі 122 танка, агнем зенітна-артылерый і ў паветраных баях збіта 16 самалётаў. На другіх участках фронту без перамен.

І тут Совецкая зямля

(ПІСЬМО СОВЕЦКІХ ЛЕТЧЫКАУ)

17-га мая ў час бамбардыроўкі чыгуначнага вузла Баранавічы быў збіт савецкі самалёт. Экіпаж самалёта выратаваўся і летчыкі трапілі ў партызанскі атрад „Меціцель“. Яны напісалі да беларускага насельніцтва пісьмо, якое мы змяшчаем:

„Яшчэ будучы на парашутах у паветры мы бачылі, як да гарэўшага самалёта беглі узброеныя людзі. Мы былі пераконаны, што гэта бягуць немцы. Але калі мы трапілі ў партызанскі атрад „Меціцель“, там даведаліся, што гэта была каманда партызан, высланая нам на дапамогу. Пра актыўнасць беларускіх партызан мы чулі не аднойчы. Але дапусціць, што партызанскія атрады дзейнічаюць сярод буйных нямецкіх гарнізонаў, мы ніяк не маглі.

Потым з партызанамі суварайцамі мы праехалі дзесяткі кілометраў і спыніліся ў шмат вёсках. Колькі пакут і бяды церпіць беларускі народ ад нямецкіх захопнікаў, колькі крыві пралілі нямецкія зваругі ні ў чым нявінных людзей. Вось вёска З. Каля двухсот дамоў спалілі тут немцы. Больш 300 мірных жыхароў, дзяцей, старыкоў і жанок замучылі фашысцкія зграі ў гэтай вёсцы. Жалчыва апавядае, што яе мужа немцы павесілі, а дваіх дзяцей-падросткаў выгналі ў нямецкую катаргу. Вось вёска, у якой немцы выбралі ўсю скаціну. Дзяўчынка-сірата жабруе па вёсках. Яе бацькі, родныя загінулі ад нямецкіх бомб у час бамбардыроўкі мірных жыхароў нямецкімі сцярвятнікамі. Перад намі малоды хлапец, які нядаўна звярнуўся з нямецкай катаргі. У яго адарваны на руках пальцы, ён кашляе крывей. За 8 месяцаў катаржнай работы ў Нямецчыне ён там страціў і моладасць і здароўе. Ён ужо труп. Усе высмакталі з яго нямецкія крывапіўцы.

Мы бачылі шмат папялішчаў. Толькі абсмаляныя камяны напамінаюць, што тут калісь была вёска і працякала мірная праца беларускага селяніна.

Да помсты, да бяжаліснай барацьбы з нямецкім зверам клічуць пакуты нашага народа. Нашы сэрцы летчыкаў рвуцца да баявых машын, каб ізноў узняцца ў паветра. Мы ўзнімемся. Мы будзем яшчэ з большай неназісцю помсціць ворага за пакуты братоў-беларусаў. Смерць і спусташэнне мы прынясем на сваіх машынах нянавіскаму ворагу. Мы з зямлей перамяшчам кожнае месца, дзе засядзе вораг. Таму і раім мірнаму жыхарству:

ВЫБІРАЙЦЕСЯ З ГАРАДОЎ І МЯСТЭЧАК І АДУСЮЛЬ, ДЗЕ ТОЛЬКІ РАЗМЕСЦЯЦА НЯМЕЦКІЯ ГАРНИЗОНЫ І ШТАБЫ.

Хутка прыдзе ваша вызваленне браты-беларусы. Прыспешце гадзіну вашага вызвалення актыўнай барацьбой супольна з партызанамі. Разам з партызанамі дабівайце рацёнага нямецкага зверга.

Шчыра дзякуем, беларусы, за гасціннасць і вітасм вашу баявую волю змагацца з нямецкімі захопнікамі да поўнай перамогі.

Шчыра дзякуем камандаванню і партызанам-суварайцам за баявую дапамогу.

Мы сапраўды, як сярод родных і на роднай савецкай зямлі.

Гвардыі капітан
К. А. ПАНАЎ

Гвардыі малодшы лейтанант А. В. ЛІТВОН

Гэта сёмы

Камандзір падрыўной групы гав. Сяргей К. з атрада імя Хутузава кароткім словам пазваліў: „Хлопцы, ідзе ў вельмі небяспечнае месца. Да чыгункі 20 кілометраў. На кожным кроку можна чакаць засаду. Месца падрыва таксама небяспечнае. Па чыгунке фрыцы снуюць бесперапынна і днём і ноччу. Напакол будуць бункеры. Але ўсё будзе добра. Рабіце толькі так, як я раблю. Падрыўніку мінёру не трэба думаць пра сябе, пра сваё жыццё. Калі пачнеш так думаць, апаноўвае страх, з'яўляецца трусасць. Трэба думаць толькі аб тым, як падкласти міну, трэба ўсё рабіць так, каб абавязкова цягнік паліцеў пад адкос. А калі ўдасца падарваць эшалон, дык і жыццё будзе цэла“. І сапраўды ўсе ішлі з адной думкай: кульнуць цягнік пад адкос!

Тры начы хадзілі падрыўнікі-мінёры на чыгунку. Трудна, цяжка падступіцца. І толькі ў чацвёртую ноч, грозная мінга сказала сваё; паравоз і шэсць вагонаў пайшлі пад адкос. Астатнія вагоны сайшлі з рэск і патрушчыліся.

Гэта сёмы цягнік падарваны таварышом Сяргеем К.

Кам. роты К-оў.

Адзін

супроць бронемашыны

Разведчык Вадзімір Шч. з партызанскага атрада „Кутузаў“ нечакана сустрэўся з калонай пяхоты і танкеткай ворага. Экіпаж варажай машыны рашыў захапіць партызана жывым. Партызан Шч. добра ведаў катаў-немцаў і іх халуў-паліцаў. Ён ведаў — трапіць жывым у рукі ворага, там цябе сустрэнуць пакуты, катаваць і смерць. Герой партызан адзін уступіў у бой з бронемашынай. Калі з экіпажа вэскавалі немцы, каб схапіць яго жывым, таварыш Шч. сазіў проста кулі ў чарапы фашыстам. Гэтак ён аднаго забіў, другога параніў. Так таварыш Шч. біўся да апошняга патрона. Ён паў слаўнай смерцю героя. Яго мужнасць і адвага натхняць народных меціўцаў-партызан на новыя гераічныя чыны. Камісар атрада Б-аў.

Рэдкалегія.